

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 757

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 septembrie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.128. — Ordin al ministrului finanțelor pentru aprobarea Procedurii privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate, precum și conținutul cererii pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate	2–4
4.680. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova	5
4.681. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „Emanuel”— Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș	6
4.682. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad	7
4.686. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 84 din 22 iunie 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	9–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate, precum și conținutul cererii pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 52 alin. (22) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate, precum și conținutul cererii pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Procedura prevăzută în anexă se aplică de către organul fiscal central pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate, pentru reglementarea tratamentului fiscal aplicabil unei situații fiscale de fapt viitoare, în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii reglementate de legislația fiscală, astfel cum aceasta este definită la art. 1 pct. 24 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Prevederile prezentului ordin se aplică cererilor pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate depuse ulterior intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Pentru cererile de emitere a soluției fiscale individuale anticipate depuse anterior datei intrării în vigoare a prezentului ordin sunt aplicabile dispozițiile legale în vigoare la momentul depunerii acestora.

Art. 4. — (1) Soluția fiscală individuală anticipată produce efecte doar pentru contribuabilul/plătitorul solicitant, având în vedere informațiile și circumstanțele prezentate în cererea pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate.

(2) Soluția fiscală individuală anticipată nu este aplicabilă altor contribuabili/plătitori și nu este opozabilă organului fiscal în raport cu alți contribuabili/plătitori, chiar dacă există circumstanțe similare.

(3) Soluțiile fiscale pot fi publicate în formă anonimată, cu acordul scris al contribuabilului/plătitorului pentru care au fost emise.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.178/2023 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2023, se abrogă.

Art. 6. — Direcțiile de specialitate și structurile subordonate din cadrul Ministerului Finanțelor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 26 august 2026.
Nr 1.128.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate, precum și conținutul cererii pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1. (1) Prezenta procedură se aplică pentru emiterea de către organul fiscal central competent a unui act administrativ pentru reglementarea unei situații fiscale de fapt viitoare, definit la art. 52 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ca „Soluție fiscală individuală anticipată” și denumit în continuare *soluție fiscală*.

(2) În înțelesul prezentei proceduri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *organul fiscal central competent* — Ministerul Finanțelor, prin structura abilitată să primească și să soluționeze cererile pentru emiterea soluției fiscale;

b) *contribuabilul/plătitorul* — definițiile sunt prevăzute la art. 1 pct. 4 și 35 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*;

c) *tranzacție propusă* — orice operațiune, inclusiv o serie de operațiuni, pe care contribuabilul/plătitorul intenționează să o desfășoare cu certitudine, într-o perioadă de timp determinată;

d) *situație fiscală de fapt viitoare* — o tranzacție sau o succesiune de tranzacții preconizate, unitare din perspectiva tratamentului fiscal aplicabil;

e) *termeni și condiții* — ansamblul elementelor componente ale soluției fiscale, respectiv obiectul soluției fiscale, scopul economic, metode, tehnici și instrumente de punere în aplicare a tranzacțiilor propuse, actele încheiate, acțiunile (faptele),

persoanele implicate, locul și timpul de desfășurare, precum și orice alte elemente relevante pentru soluția fiscală, inclusiv eventuale obligații asumate de contribuabil/plătitor prin soluția fiscală, în vederea realizării tranzacțiilor propuse.

2. Contribuabilii/Plătitorii pot solicita organului fiscal central competent emiterea unei soluții fiscale, prin depunerea unei cereri, anterior sau pe parcursul implementării tranzacțiilor propuse, dacă situația de fapt prezentată nu a produs efecte fiscale la data depunerii cererii.

3. (1) Cererea pentru emiterea soluției fiscale, documentația și orice alte comunicări ulterioare pot fi transmise, în format letric sau prin e-mail, la registratura Ministerului Finanțelor, prin poștă sau prin serviciul „Spațiul privat virtual”.

(2) Documentația anexată cererii se va depune în limba română și va cuprinde în mod obligatoriu un opis.

(3) Orice înscrisuri depuse la organul fiscal central competent în altă limbă decât limba română trebuie să fie însoțite de traduceri autorizate, conform prevederilor art. 8 alin. (2) și (3) din Codul de procedură fiscală.

4. (1) Cererea pentru emiterea soluției fiscale conține, în mod obligatoriu, următoarele informații:

a) datele de identificare ale contribuabilului/plătitorului și împuternicitului/reprezentantului legal/reprezentantului fiscal, după caz;

b) documentele care atestă calitatea de reprezentant legal/împuternicit;

c) obiectul cererii pentru emiterea soluției fiscale, care să cuprindă și obligația fiscală pentru care se solicită emiterea soluției fiscale;

d) prezentarea contribuabilului/plătitorului și a activității pe care o desfășoară la data depunerii cererii;

e) descrierea de către contribuabil/plătitor a situației de fapt fiscale viitoare pentru care se solicită emiterea soluției fiscale;

f) propunerea contribuabilului/plătitorului privind tratamentul fiscal aplicabil tranzacțiilor propuse, pe care acesta urmează să le efectueze în viitor, prin prisma propriei interpretări, susținută de argumente și informații detaliate;

g) precizarea temeiului de drept considerat a fi aplicabil tranzacției propuse;

h) semnătura reprezentantului legal/împuternicitului.

(2) Contribuabilul/Plătitorul poate renunța la cererea pentru emiterea soluției fiscale prin transmiterea unei solicitări scrise, în acest sens, către organul fiscal central competent. Solicitarea se depune până la data-limită stabilită pentru comunicarea punctului de vedere cu privire la proiectul soluției fiscale, conform dispozițiilor art. 52 alin. (8) din Codul de procedură fiscală.

CAPITOLUL II

Discuția preliminară

5. (1) Cererea pentru organizarea discuției preliminare, prevăzută la art. 52 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, poate fi transmisă, în format letric sau prin e-mail, la registratura Ministerului Finanțelor, prin poștă sau prin serviciul „Spațiul privat virtual”.

(2) Cererea trebuie să conțină informații cu privire la datele de identificare ale contribuabilului/plătitorului și ale reprezentantului legal, ale împuternicitului sau reprezentantului fiscal, după caz, precum și o scurtă prezentare a obiectului discuției.

6. Organul fiscal central competent va comunica, în scris, contribuabilului/plătitorului condițiile în care se organizează discuția preliminară, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

7. Anterior datei de desfășurare a discuției preliminare, organul fiscal central competent poate solicita contribuabilului/

plătitorului informații suplimentare în legătură cu aspectele care vor fi discutate.

8. Discuția preliminară nu este opozabilă niciunei părți și nu constituie un angajament privind aprobarea/respingerea cererii pentru emiterea soluției fiscale.

9. Participarea la discuția preliminară nu echivalează cu inițierea procedurii privind emiterea soluției fiscale.

10. În cadrul discuției preliminare, organul fiscal central competent furnizează contribuabilului/plătitorului orientări neangajante cu privire la existența situației fiscale de fapt viitoare și admisibilitatea cererii. La finalul discuției preliminare, participanții pot conveni asupra întocmirii unui document de sinteză privind subiectele discutate.

CAPITOLUL III

Procedura de analiză și soluționare a cererii pentru emiterea soluției fiscale

11. În termen de 15 zile de la data înregistrării cererii pentru emiterea soluției fiscale, organul fiscal central competent efectuează o analiză prealabilă pentru verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la cap. I pct. 3 și 4.

12. În situația în care cererea pentru emiterea soluției fiscale îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la cap. I pct. 3 și 4, aceasta este admisă pentru analiza de fond.

13. (1) În termen de 30 de zile de la data depunerii cererii pentru emiterea soluției fiscale, organul fiscal central competent transmite o notificare contribuabilului/plătitorului cu privire la rezultatul analizei prealabile.

(2) Notificarea se comunică contribuabilului/plătitorului prin intermediul poștei sau serviciului „Spațiul privat virtual”.

14. Analiza de fond se desfășoară respectând termenul legal de soluționare prevăzut de art. 52 alin. (12) din Codul de procedură fiscală.

15. Pe parcursul analizei de fond, organul fiscal central competent poate solicita date, informații, clarificări și documente relevante pentru soluționarea cererii, conform art. 52 alin. (6) din Codul de procedură fiscală.

16. Termenul pentru emiterea soluției fiscale se suspendă și se prelungește cu perioada cuprinsă între data transmiterii solicitării și data obținerii clarificărilor și documentelor, cu respectarea prevederilor art. 77 din Codul de procedură fiscală.

17. În urma analizei de fond, organul fiscal central competent propune aprobarea sau respingerea cererii pentru emiterea soluției fiscale.

18. Contribuabilul/Plătitorul este obligat să notifice organul fiscal central competent, în scris, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, pentru următoarele situații:

a) orice modificare a datelor, informațiilor și a circumstanțelor care stau la baza emiterii soluției fiscale;

b) derularea unei proceduri de administrare a creanțelor fiscale, administrative sau judiciare în legătură cu tranzacțiile și persoanele care fac obiectul situației fiscale de fapt viitoare.

19. Orice alte date, informații și documente suplimentare furnizate de contribuabil/plătitor ulterior emiterii soluției fiscale nu vor fi luate în considerare de organul fiscal competent.

CAPITOLUL IV

Criterii de respingere a cererii pentru emiterea soluției fiscale

20. Cererea pentru emiterea soluției fiscale se respinge, prin ordin al ministrului finanțelor, pentru oricare dintre următoarele motive:

a) din analiza informațiilor și documentației aferente cererii depuse de contribuabil/plătitor rezultă în mod evident faptul că

situația fiscală de fapt viitoare are drept obiect derularea de tranzacții care nu au scop economic, în sensul prevăzut la art. 11 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pct. 4 din capitolul II secțiunea 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) obiectul cererii vizează aspecte reglementate prin acte normative, altele decât Codul fiscal, sau în afara domeniului de aplicare prevăzut la art. 2 din ordin;

c) contribuabilul/plătitorul nu a transmis completările solicitate în scris de organul fiscal central competent în termenul prevăzut la art. 52 alin. (8) din Codul de procedură fiscală;

d) contribuabilul furnizează, în mod repetat, informații contradictorii sau incomplete cu privire la elementele esențiale ale tranzacției, fapt ce împiedică organul fiscal central competent să stabilească tratamentul fiscal;

e) este în curs de desfășurare o procedură de administrare a creanțelor fiscale, administrativă sau judiciară în legătură cu tranzacțiile și persoanele care fac obiectul situației fiscale de fapt viitoare;

f) obiectul cererii vizează o situație de fapt ale cărei efecte fiscale s-au produs anterior depunerii cererii;

g) în alte situații decât cele prevăzute la lit. a)-f), când se constată că cererea nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 52 din Codul de procedură fiscală.

CAPITOLUL V

Prezentarea proiectului de soluție fiscală

21. Anterior emiterii soluției fiscale, organul fiscal central competent comunică proiectul soluției fiscale contribuabilului/plătitorului, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

22. Contribuabilul/Plătitorul transmite organului fiscal central competent, în scris, punctul său de vedere cu privire la proiectul de soluție fiscală, în termenul prevăzut la art. 52 alin. (8) din Codul de procedură fiscală. În cazul în care contribuabilul/plătitorul renunță la acest drept, notifică acest fapt organului fiscal.

23. Punctul de vedere cu privire la proiectul soluției fiscale va fi însoțit de declarațiile pe propria răspundere ale contribuabilului/plătitorului cu privire la situațiile prevăzute la pct. 18, după caz.

CAPITOLUL VI

Aprobarea soluției fiscale

24. (1) Soluția fiscală se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor și este prevăzută în anexa care face parte integrantă din acesta.

(2) Soluția fiscală conține:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emisă soluția fiscală;

c) datele de identificare ale contribuabilului/plătitorului beneficiar al soluției fiscale;

d) obiectul soluției fiscale, precum și termenii și condițiile acesteia;

e) obligația fiscală principală care face obiectul soluției fiscale;

f) motivul de fapt;

g) temeiul de drept;

h) propunerea contribuabilului/plătitorului cu privire la reglementarea fiscală aplicabilă situației fiscale de fapt viitoare, care face obiectul cererii de emiterie a soluției fiscale, inclusiv opinia contribuabilului/plătitorului solicitant referitoare la proiectul de soluție fiscală, comunicat acestuia;

i) interpretarea organului fiscal central competent cu privire la tratamentul fiscal aplicabil situației fiscale de fapt viitoare descrise în cererea de emiterie a soluției fiscale.

CAPITOLUL VII

Respingerea cererii pentru emiterea soluției fiscale

25. (1) Respingerea cererii pentru emiterea soluției fiscale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor și este prevăzută în anexa care face parte integrantă din acesta.

(2) Respingerea cererii pentru emiterea soluției fiscale conține:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) datele de identificare ale contribuabilului/plătitorului solicitant al soluției fiscale;

c) obiectul soluției fiscale;

d) propunerea contribuabilului/plătitorului cu privire la reglementarea fiscală a situației fiscale de fapt viitoare, care face obiectul cererii de emiterie a soluției fiscale, inclusiv opinia contribuabilului/plătitorului solicitant referitoare la proiectul de soluție fiscală, comunicat acestuia;

e) prezentarea considerentelor respingerii cererii de emiterie a soluției fiscale, respectiv a temeiului de drept care a stat la baza respingerii.

CAPITOLUL VIII

Taxa pentru emiterea soluției fiscale

26. Pentru fiecare obligație fiscală principală se achită taxa prevăzută de art. 52 alin. (16) din Codul de procedură fiscală.

27. Taxa pentru emiterea soluției fiscale se achită în termen de 15 zile de la data depunerii cererii, în lei, în contul 20A.33.29.00 al Ministerului Finanțelor, CUI 4221306, cod IBAN RO56 TREZ 7002 0330 129X XXXX, deschis la Trezoreria Operativă a Municipiului București.

28. Restituirea taxei achitate se face de către organul fiscal central competent, conform prevederilor art. 52 din Codul de procedură fiscală.

29. Cererea pentru restituirea taxei de emiterie se depune la organul fiscal central competent și se soluționează de către acesta.

CAPITOLUL IX

Comunicarea ordinului de aprobare sau respingere a soluției fiscale

Art. 30. — (1) Comunicarea actului administrativ emis se realizează în conformitate cu prevederile art. 47 din Codul de procedură fiscală.

(2) Organul fiscal central competent comunică contribuabilului/plătitorului solicitant ordinul ministrului finanțelor privind aprobarea sau respingerea cererii pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate, însoțit de soluția fiscală sau respingerea cererii, după caz.

Art. 31. — Un exemplar al dosarului administrativ se transmite Agenției Naționale de Administrare Fiscală și cuprinde:

a) ordinul ministrului finanțelor privind aprobarea soluției fiscale;

b) soluția fiscală;

c) cererea contribuabilului/plătitorului pentru emiterea soluției fiscale;

d) punctul de vedere formulat de contribuabil/plătitor cu privire la proiectul soluției fiscale;

e) toate clarificările, înscrisurile și documentația furnizate de contribuabil/plătitor pe parcursul procedurii de soluționare.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova**

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;

— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 25.06.2026;

— Referatului de aprobare nr. 5.576 din 26.06.2026 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, formele de învățământ „program normal” și „program prelungit”,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids”, cu sediul în Bulevardul Republicii nr. 178A, municipiul Ploiești, județul Prahova, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, formele de învățământ „program normal” și „program prelungit”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Prezentul ordin reprezintă actul de înființare a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și formele de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova, autorizată potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1), este persoană juridică de drept privat și utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova, are capacitatea maximă de școlarizare de 5 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 1.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și formele de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Prahova, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Prahova, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — S.C. Fun Sport Kids — S.R.L., în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Fun Sport Kids” din municipiul Ploiești, județul Prahova, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Prahova și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Mihai Dimian

București, 18 august 2026.

Nr. 4.680.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 25.06.2026;
 - Referatului de aprobare nr. 5.719 din 30.06.2026 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu, cu sediul în Str. Republicii nr. 64, satul Gurghiu, comuna Gurghiu, județul Mureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Prezentul ordin reprezintă actul de înființare a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș, autorizată potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1), este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Capacitatea maximă de școlarizare a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș, este de 2 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 2 formațiuni de studiu/schimbul 1.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar

nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Mureș, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Mureș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Asociația Advent Kindergarten din România — Filiala Reghin, în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Emanuel” — Gurghiu din comuna Gurghiu, județul Mureș, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Mureș și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Mihai Dimian

București, 18 august 2026.
Nr. 4.681.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad**

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 11.06.2026;
— Referatului de aprobare nr. 5.049 din 15.06.2026 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom, cu sediul în str. Dimitrie Bolintineanu nr. 1, municipiul Arad, județul Arad, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Prezentul ordin reprezintă actul de înființare a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad, autorizată potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1), este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad, are capacitatea maximă de școlarizare de 4 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 4 formațiuni de studiu/schimbul 1.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Arad, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Arad, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Asociația Bloom Nursery 2022, în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Bloom din municipiul Arad, județul Arad, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Arad și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 11.06.2026;
 - Referatului de aprobare nr. 5.042 din 15.06.2026 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate”, cu sediul în alea Teșani nr. 192-194, municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Prezentul ordin reprezintă actul de înființare a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1, autorizată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1, are capacitatea maximă de școlarizare de 7 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 7 formațiuni de studiu/schimbul 1.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — S.C. Minți Colorate — S.R.L., în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Minți Colorate” din municipiul București, sectorul 1, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Mihai Dimian

București, 18 august 2026.

Nr. 4.686.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 84**din 22 iunie 2026**

Dosar nr. 569/1/2026

Eleni Cristina Marcu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Rodica Aida Popa — judecător la Secția penală

Ioana Bogdan — judecător la Secția penală

Leontina Șerban — judecător la Secția penală

Isabelle Tócan — judecător la Secția penală

Anca Barbu — judecător la Secția penală

Simona Cristina Crăciunoiu — judecător la Secția penală

Paul-Mihai Frățilescu — judecător la Secția penală

Titiana Ilieș — judecător la Secția penală

1. S-a luat în examinare sesizarea formulată de către de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în lumina Deciziei nr. 8 din 16 iunie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 850 din 16 septembrie 2025, efectuarea, prin delegare, de acte de cercetare penală de lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție în echipă mixtă cu lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale Anticorupție, în cauze în care aceștia din urmă nu au competență specială conform art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005, conduce la nulitatea absolută a actelor de cercetare penală, iar, în caz afirmativ, dacă această nulitate este parțială sau totală?”

2. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) raportat la art. 473 alin. (8) din Codul de procedură penală și ale art. 34 alin. (4) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

3. Ședința este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Eleni Cristina Marcu.

4. La ședința de judecată participă Florin Nicușor Mihalache, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

5. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Laura-Adriana Popescu, procuror șef adjunct al Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

6. Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând că, drept urmare a solicitărilor formulate, în temeiul art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, au fost transmise puncte de vedere de către curțile de apel, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Facultatea de Drept din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca și Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara.

7. Totodată, a arătat că raportul întocmit de către judecătorul-raportor a fost depus la dosar, acesta fiind comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

8. Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Eleni Cristina Marcu, constatând că nu sunt chestiuni prealabile, a acordat cuvântul în dezbateri.

9. Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Laura-Adriana Popescu, având cuvântul referitor la chestiunea de drept supusă dezlegării, a apreciat că este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

10. Astfel, a învederat că din analiza încheierii prin care s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală rezultă că instanța care a formulat sesizarea este dintre cele prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, cauza se află în ultimul grad de jurisdicție și are legătură cu cauza.

11. Însă, în ceea ce privește existența unei veritabile probleme de drept, reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a învederat că problema de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție nu are un grad de dificultate de natură a activa mecanismul de interpretare, în contextul în care Decizia nr. 8 din 16 iunie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 16 septembrie 2025 (*Decizia nr. 8/2025*) este clară și lămuritoare.

12. De asemenea, a învederat că prin sesizarea formulată instanța de trimitere nu urmărește o interpretare *in abstracto* a unei dispoziții legale, ci o interpretare în raport cu particularitățile cauzei aflate pe rol.

13. Constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, iar completul a reținut dosarul în pronunțare asupra problemei de drept supuse dezlegării.

**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE —
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR
CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ,**

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

14. Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, prin Încheierea de ședință din data de 11 februarie 2026, pronunțată în Dosarul nr. 3.526/110/2024/a1, care are ca obiect contestațiile formulate de inculpații A, B, C și D împotriva Încheierii penale nr. 50 din data de 4.06.2025, pronunțată de Tribunalul Bacău în Dosarul nr. 3.526/110/2024/a1, a sesizat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în lumina Deciziei nr. 8 din 16 iunie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru

soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 850 din 16 septembrie 2025, efectuarea, prin delegare, de acte de cercetare penală de lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție în echipă mixtă cu lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale Anticorupție, în cauze în care aceștia din urmă nu au competență specială conform art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005, conduce la nulitatea absolută a actelor de cercetare penală, iar, în caz afirmativ, dacă această nulitate este parțială sau totală?”

II. Dispozițiile de drept intern relevante sub aspectul obiectului sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție (OUG nr. 43/2002)

„Art. 5. — (...) (5) Ofițerii și agenții de poliție judiciară își desfășoară activitatea în cadrul secțiilor, serviciilor sau al altor compartimente de activitate, fiind repartizați prin ordin al procurorului șef al Departamentului Național Anticorupție.

Art. 6. — Departamentul Național Anticorupție se încadrează cu procurori, ofițeri și agenți de poliție judiciară, specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic și în alte domenii, personal auxiliar de specialitate, precum și personal economic și administrativ, în limita posturilor prevăzute în statul de funcțiuni, aprobat potrivit legii. (...)

Art. 10. — (1) În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor de corupție, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție funcționează ofițeri de poliție, constituind poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție.

(2) Ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) își desfășoară activitatea numai în cadrul Departamentului Național Anticorupție, sub autoritatea exclusivă a procurorului șef al acestui departament.

(3) Ofițerii și agenții de poliție judiciară pot efectua numai acele acte de cercetare penală dispuse de procurorii Departamentului Național Anticorupție. Ofițerii și agenții de poliție judiciară își desfășoară activitatea sub directă conducere, supraveghere și control al procurorului.

(4) Dispozițiile procurorilor din Direcția Națională Anticorupție sunt obligatorii pentru ofițerii de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1). Actele întocmite de ofițerii de poliție judiciară din dispoziția scrisă a procurorului sunt efectuate în numele acestuia. (...)

(7) Ofițerii și agenții de poliție judiciară nu pot primi de la organele ierarhic superioare nicio însărcinare.

(8) Ofițerii și agenții de poliție judiciară, pe perioada numirii în cadrul Departamentului Național Anticorupție, au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru ofițerii de poliție și agenții de poliție, cu excepțiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență. Atribuțiile prevăzute de lege pentru ministrul administrației și internelor privind drepturile și răspunderile ce revin ofițerilor și agenților de poliție judiciară se exercită de procurorul șef al Departamentului Național Anticorupție. Atribuțiile privind acordarea gradelor profesionale pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară se exercită de ministrul administrației și internelor, la propunerea procurorului șef al Departamentului Național Anticorupție.”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor (OUG nr. 120/2005):

„Art. 1. — (...) (2) Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției generale anticorupție au competența să efectueze, în condițiile prevăzute de lege, activități de prevenire și descoperire, precum și actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent privind infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de personalul Ministerului Administrației și Internelor.”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative:

„Art. 10 — (...) (4) Direcția generală anticorupție este structura specializată a ministerului pentru prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu.”

Codul de procedură penală

„Art. 102. — Excluderea probelor obținute în mod nelegal

(1) Probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.

(2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal.

(3) Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei, precum și înlăturarea din dosarul cauzei a mijlocului de probă corespunzător probei excluse.

(4) Probele derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod. (...)

Art. 280 — Efectele nulității

(1) Încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului în condițiile prevăzute expres de prezentul cod.

(2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate, atunci când există o legătură directă între acestea și actul declarat nul.

(3) Atunci când constată nulitatea unui act, organul judiciar dispune, când este necesar și dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispozițiilor legale.

Art. 281 — Nulitățile absolute

(1) Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: (...)

b¹) competența materială și competența după calitatea persoanei a organului de urmărire penală; (...)

(2) Nulitatea absolută se constată din oficiu sau la cerere. (...)

(4) Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) lit. b¹), e) și f) poate fi invocată:

a) până la încheierea procedurii în camera preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale; (...)

Art. 342 — Obiectul procedurii în camera preliminară

Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. (...)

Art. 345 — Procedura în camera preliminară

(1) La termenul stabilit conform art. 344 alin. (4), judecătorul de cameră preliminară soluționează cererile și excepțiile formulate, precum și excepțiile ridicate din oficiu, în camera de consiliu, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror alte mijloace de probă, ascultând concluziile părților și ale persoanei vătămate, dacă sunt prezente, precum și ale procurorului.

(1¹) În cazul în care actul de sesizare se întemeiază pe probe ce constituie informații clasificate, judecătorul de cameră preliminară solicită autorității competente, de urgență, declasificarea sau trecerea acestora la un nivel inferior de clasificare și, după caz, acordă apărătorilor părților și ai persoanei vătămate accesul la informațiile clasificate, condiționat de deținerea autorizației de acces prevăzute de lege. Dacă aceștia nu dețin autorizația de acces prevăzută de lege, iar părțile sau, după caz, persoana vătămată nu își desemnează un alt apărător care deține autorizația prevăzută de lege, judecătorul de cameră preliminară ia măsuri pentru desemnarea unor avocați din oficiu care dețin această autorizație.

(12) După consultarea autorității competente, judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere, poate refuza motivat accesul

la informațiile clasificate dacă acesta ar putea conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei persoane sau dacă refuzul este strict necesar pentru apărarea securității naționale ori a unui alt interes public important. În acest caz, informațiile clasificate nu pot servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei în cauză.

(2) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță în camera de consiliu, prin încheiere, care se comunică de îndată procurorului, părților și persoanei vătămate.

(3) În cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare sau în cazul în care sancționează potrivit art. 280-282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.

Art. 346 — Soluțiile

(1) Dacă nu s-au formulat cereri și excepții în termenele prevăzute la art. 344 alin. (2) și (3) și nici nu a ridicat din oficiu excepții, la expirarea acestor termene, judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării. Judecătorul de cameră preliminară se pronunță în camera de consiliu, fără citarea părților și a persoanei vătămate și fără participarea procurorului, prin încheiere, care se comunică de îndată acestora.

(2) Dacă respinge cererile și excepțiile invocate ori ridicate din oficiu, în condițiile art. 345 alin. (1) și (2), prin aceeași încheiere judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării.

(3) Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă:

a) rechizitoriul este emis de un procuror necompetent după materie sau după calitatea persoanei ori este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării;

b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale;

c) procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3), ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceeași dispoziții.

(4) În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280-282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării.

(41) În cazurile prevăzute la alin. (3) lit. a) și c) și la alin. (4), judecătorul de cameră preliminară se pronunță prin încheiere, în camera de consiliu, cu citarea părților și a persoanei vătămate și cu participarea procurorului. Încheierea se comunică de îndată procurorului, părților și persoanei vătămate.

(42) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. b), restituirea cauzei la procuror se dispune prin încheierea prevăzută la art. 345 alin. (2).

(5) Probele excluse nu pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei."

III. Expunerea succintă a cauzei

15. Prin încheierea penală nr. 50 din 4.06.2025, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bacău în soluționarea Dosarului penal nr. 3.526/110/2024/a1, s-au dispus următoarele:

16. În baza art. 345 din Codul de procedură penală au fost respinse cererile și excepțiile invocate de inculpați.

17. În baza art. 342 din Codul de procedură penală, raportat la art. 35 și 41 din Codul de procedură penală, s-a **constatat competența** Tribunalului Bacău, **sub aspect funcțional, material și teritorial**, în soluționarea cauzei.

18. În baza art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală s-a **constatat legalitatea sesizării instanței cu Rechizitoriul** nr. 55/5/P/2023 din 13.12.2024 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, **Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Bacău, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală**.

19. În motivarea soluției s-a arătat, în esență, că prin actul de sesizare a instanței au fost trimiși în judecată treisprezece inculpați persoane fizice având calitatea de funcționari publici (consilier local, angajat al unei primării, director al unui cămin pentru persoane vârstnice, director al unei școli gimnaziale, inspector de specialitate administrație publică, administrator al unei grădinițe, administratori de drept ai unor societăți comerciale) și persoane juridice (societăți comerciale), sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de:

— instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit în formă continuată (6 acte materiale), prevăzută de art. 47 din Codul penal raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (Legea nr. 78/2000) cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit în formă continuată (6 acte materiale), fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată (2 acte materiale) și fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată (2 acte materiale), prevăzute de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod, art. 322 alin. (1) cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, totul cu aplicarea art. 38 alin. (1) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit în formă continuată (6 acte materiale), prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit în formă continuată (4 acte materiale), prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit în formă continuată (2 acte materiale), prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit (3 acte materiale), prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit (2 acte materiale), prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit în formă continuată (2 acte materiale), prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 132 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit (2 acte materiale), prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit (2 acte materiale), prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit în formă continuată (6 acte materiale), prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod;

— complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit (2 acte materiale), prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. (1) din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 77 lit. a) din același cod.

20. Împotriva încheierii de cameră preliminară au declarat contestație inculpații, iar după înregistrarea cauzei la instanța de control judiciar Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a pronunțat Decizia nr. 8/2025, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și s-a stabilit că: „*Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 120/2005.*”

21. Ca urmare a publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 16 septembrie 2025 a deciziei menționate, inculpații și-au completat motivele inițiale de contestație, solicitând, în esență, în temeiul art. 281 alin. (1) lit. b¹) raportat la art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală, să se constate nulitatea absolută a actelor de urmărire penală prin care s-a dispus efectuarea unor acte de către lucrătorii Direcției Generale Anticorupție (D.G.A.), respectiv:

— ordonanțele procurorului prin care s-a dispus efectuarea de către lucrătorii Ministerului Afacerilor Interne (M.A.I.)-D.G.A. a unor percheziții domiciliare;

— ordonanța procurorului prin care s-a dispus efectuarea de către lucrătorii M.A.I.-D.G.A. a unor copii de pe suporturile informatice și de stocare ridicate cu ocazia perchezițiilor;

— ordonanța procurorului prin care s-a dispus efectuarea de către lucrătorii M.A.I.-D.G.A. a perchezițiilor informatice asupra tuturor sistemelor informatice și suporturilor de stocare a datelor informatice aparținând suspectilor sau altor persoane de drept public sau privat și ridicate de la aceștia.

22. De asemenea, a fost invocată nulitatea absolută a proceselor-verbale întocmite în baza delegării și s-a solicitat excluderea tuturor mijloacelor probatorii obținute în urma efectuării actelor de urmărire penală lovite de nulitate absolută, respectiv a tuturor înscrisurilor ridicate cu ocazia perchezițiilor domiciliare asupra autoturismelor și a tuturor clonelor efectuate după dispozitivele informatice și mediile de stocare ridicate în aceleași condiții.

23. În temeiul art. 102 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a solicitat să se excludă, inclusiv prin înlăturarea fizică de la dosarul cauzei, probele derivate obținute în mod direct din probele nelegal administrate, respectiv analizele perchezițiilor informatice efectuate, având în vedere că, în mod evident, acestea sunt probe rezultate din efectuarea perchezițiilor informatice și imposibil a fi fost obținute în altă modalitate.

24. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție (DNA) — Serviciul Teritorial Bacău a formulat răspuns scris la motivele de contestație, arătând, în esență, că, spre deosebire de alte cauze (a fost indicat un dosar înregistrat pe rolul Curții de Apel București) în care actele de urmărire penală au fost efectuate exclusiv de către ofițeri din cadrul D.G.A., în cauza pendinte au fost emise de către procuror șase ordonanțe prin care s-a dispus nu doar delegarea ofițerilor de poliție judiciară din cadrul D.G.A., ci și a ofițerilor de poliție judiciară din cadrul D.N.A. — Serviciul Teritorial Bacău.

25. În baza ordonanțelor procurorului, fiecare dintre cele șase percheziții domiciliare au fost efectuate de către ofițeri din cadrul D.N.A. însoțiți de ofițeri din cadrul D.G.A.

26. În opinia Ministerului Public, întrucât ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A. au fost delegați, în baza art. 10 alin. (4) din O.U.G. nr. 43/2002, cele șase procese-verbale de percheziție domiciliară au fost întocmite în numele procurorului de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A. — Serviciul Teritorial Bacău, iar semnarea acestora și de către ofițeri din cadrul D.G.A. nu poate afecta legalitatea acestora, chiar în lumina interpretării obligatorii a legii date prin Decizia nr. 8/2025 a instanței supreme.

27. La termenul din 5 februarie 2026, completul de judecătorești de cameră preliminară din cadrul curții de apel a pus în discuția procurorului și a părților sesizarea instanței supreme pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, constatând că există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond cauzei.

28. Prin încheierea de la aceeași dată, instanța de trimitere a constatat îndeplinite toate cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală și, ca urmare, a dispus sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată

29. Completul de judecată de la Curtea de Apel Bacău investit cu soluționarea Cauzei penale nr. 3.526/110/2024/a1 a considerat necesară dezlegarea chestiunii de drept, întrucât de aceasta depinde soluția pe fondul cauzei.

30. Instanța de sesizare a apreciat că Decizia nr. 8/2025 este clară și nu necesită niciun fel de interpretare dacă actele de cercetare penală au fost efectuate exclusiv de către lucrători de poliție judiciară din cadrul D.G.A., însă, în cazul în care la efectuarea, prin delegare, de acte de urmărire penală au participat alături de ofițeri de poliție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și lucrători de poliție judiciară din cadrul D.G.A., în cauze în care aceștia din urmă nu au competență specială, în practica judiciară au fost pronunțate soluții contradictorii.

V. Punctele de vedere ale părților și reprezentantului Ministerului Public

31. Reprezentantul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bacău a apreciat că nu sunt îndeplinite dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, în sensul că dispozițiile sunt clare și nu necesită o interpretare din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

32. Contestatorii au apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea statuării asupra chestiunii de drept.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

33. În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

34. **O primă opinie** exprimată de către curțile de apel¹ și instanțele arondate acestora este în sensul că efectuarea, prin delegare, a actelor de cercetare penală de către lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale Anticorupție, în echipe mixte alături de lucrători de poliție judiciară ai Direcției Naționale Anticorupție, în cauze în care cei dintâi nu au competență specială potrivit art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 120/2005, atrage sancțiunea nulității absolute totale a actelor de cercetare penală astfel efectuate.

35. În susținerea acestei opinii s-a arătat că, prin Decizia nr. 302/2017, Curtea Constituțională a reținut că importanța urmăririi penale, ca fază distinctă a procesului penal, a justificat instituirea unor organe de urmărire penală specializate, înzestrate cu competențe expres și limitativ stabilite de lege. În acest sens, Curtea a evidențiat că prin Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a fost înființată Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, iar prin O.U.G. nr. 43/2002 a fost înființată Direcția Națională Anticorupție, ca structură specializată în investigarea infracțiunilor de corupție și a celor asimilate acestora.

36. În acest context, Curtea Constituțională a subliniat că înființarea unor asemenea structuri specializate presupune, în mod necesar, și existența unei competențe specializate, strict determinate prin lege. Ca atare, efectuarea ori supravegherea urmăririi penale în cauze care excedează acestei competențe echivalează cu o deturnare a finalității normelor legale care au stat la baza înființării respectivelor structuri.

37. În același sens, prin Decizia nr. 674/2016, Curtea Constituțională a statuat că Direcția Generală Anticorupție este o structură specializată în prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului Ministerului Afacerilor Interne, având, așadar, competența de a desfășura acte de cercetare penală numai cu privire la o anumită categorie de infracțiuni și numai în raport cu o anumită categorie de subiecți activi, respectiv personalul aparținând acestui minister.

38. Prin Decizia nr. 8/2025 s-a reținut în mod explicit că, potrivit art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 120/2005, din perspectiva competenței funcționale, lucrătorii de poliție judiciară din cadrul Ministerului Afacerilor Interne au atribuții limitate, aceștia nefiind competenți să efectueze urmărirea penală în orice cauză penală, în sensul art. 57 alin. (1) din Codul de procedură penală. Aceștia pot efectua acte de cercetare penală numai în limitele competenței materiale și funcționale conferite prin norma juridică specială și numai potrivit ordonanței procurorului. În același timp, Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că instituția delegării, reglementată de art. 201 din Codul de procedură penală, constituie o formă de prorogare judiciară a competenței funcționale, însă aceasta este supusă unei duble limitări: una legală, întrucât poate privi numai acte procedurale, și una judiciară, întrucât se restrânge la actele expres indicate în dispoziția de delegare.

39. În lumina acestor dispoziții și considerente obligatorii rezultă că, privitor la lucrătorii de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale Anticorupție, competența este specializată, atât sub aspect material, întrucât privește exclusiv infracțiuni de corupție prevăzute de Legea nr. 78/2000, cât și sub aspectul

calității persoanei, întrucât se circumscrie numai faptelor săvârșite de personalul Ministerului Afacerilor Interne. O asemenea competență specială nu poate fi extinsă prin intermediul delegării, deoarece s-ar ajunge, în mod inadmisibil, la o lărgire a sferei de atribuții a organului de cercetare penală dincolo de limitele stabilite de legiuitor. Or, competența organelor judiciare este de strictă interpretare și aplicare, fiind stabilită exclusiv prin lege, iar nu prin voința procurorului sau prin modalitatea concretă de organizare a activității de urmărire penală.

40. **O a doua opinie** exprimată de către curțile de apel² și instanțele arondate acestora este în sensul că, atunci când la efectuarea actului a participat, alături de ofițerii Direcției Generale Anticorupție, și cel puțin un organ de urmărire penală competent material și după calitatea persoanei (procurorul competent ori organele de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul structurii competente), nu intervine sancțiunea nulității absolute, actul fiind acoperit sub aspectul legalității de competența organului judiciar participant.

41. În susținerea acestei opinii s-a arătat că, dacă actul este efectuat cu participarea atât a ofițerilor Direcției Generale Anticorupție, cât și a unui organ de urmărire penală competent, fie procurorul care efectuează ori supraveghează urmărirea penală, fie organul de cercetare penală al poliției judiciare competent, s-a apreciat că nu intervine sancțiunea nulității absolute, întrucât actul este întocmit de un organ care deține competența materială și după calitatea persoanei, participarea ofițerilor Direcției Generale Anticorupție având un caracter accesoriu, de suport operativ, iar nu de asumare a competenței de efectuare a urmăririi penale.

42. **O a treia opinie** exprimată de către curțile de apel³ și instanțele arondate acestora este în sensul că, în ipoteza în care prin aceeași ordonanță a procurorului au fost delegați atât lucrători ai Direcției Generale Anticorupție, cât și alți lucrători competenți ai poliției, analiza nulității trebuie realizată diferențiat în funcție de contribuția efectivă a fiecărui organ la efectuarea actelor procesuale.

43. Astfel, în situația în care actele de urmărire penală au fost efectuate în mod autonom de lucrători competenți material și funcțional, delegați în mod legal, acestea nu sunt afectate de nulitate doar pentru faptul că în cuprinsul aceleiași ordonanțe au fost menționați și lucrători necompetenți.

44. În schimb, în situația în care actele au fost efectuate fără a se putea delimita contribuția organului competent de cea a organului necompetent, s-a apreciat că vicii afectează întregul act, având în vedere imposibilitatea separării contribuțiilor, imposibilitate ce conduce la vicierea actului în ansamblu.

VII. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

45. Atât din perspectiva hotărârilor obligatorii, menite să asigure dezlegarea unor chestiuni de drept, cât și din perspectiva deciziilor de speță, în urma examenului de jurisprudență efectuat la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție de către Direcția legislație, jurisprudență și contencios, Serviciul pentru studiul și unificarea jurisprudenței, nu au fost identificate hotărâri care să prezinte semnificație sub aspectul chestiunii ce formează obiectul întrebării prealabile, cu excepția Deciziei nr. 8/2025, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și s-a stabilit că: „Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 120/2005.”

¹ Curțile de apel București, Craiova, Ploiești și Timișoara.

² Curțile de apel Cluj, Craiova, Galați și Iași.

³ Curțile de apel Pitești și Târgu Mureș.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

46. În urma examenului de jurisprudență la nivelul Curții Constituționale a României a fost identificată o decizie care poate prezenta relevanță cu privire la problema de drept supusă dezlegării, respectiv **Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională.

IX. Opinia specialiștilor consultați

47. În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării.

48. **Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca — Facultatea de Drept** a apreciat că sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât chestiunea supusă interpretării nu reprezintă o veritabilă problema de drept.

49. Asupra fondului sesizării s-a opinat în sensul că, în lumina Deciziei nr. 8/2025, efectuarea, prin delegare, de acte de cercetare penală de lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție în echipă mixtă cu lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale Anticorupție, în cauze în care aceștia din urmă nu au competență specială, conform art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 120/2005, conduce la nulitatea absolută a actelor de cercetare penală astfel efectuate.

50. **Universitatea de Vest din Timișoara — Facultatea de Drept — Departamentul de Drept Public** a apreciat că sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, considerând că prezenta chestiune de drept a fost tranșată de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 8/2025, prin care s-a statuat că: „Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 120/2005.”

X. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

51. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a considerat că sesizarea formulată nu îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât instanța de sesizare urmărește, în fapt, rezolvarea de către instanța supremă a unei chestiuni care ține de particularitățile cauzei cu care este investită.

XI. Opinia judecătorului-raportor

52. Judecătorul-raportor consideră că sesizarea este inadmisibilă, întrucât problema de drept supusă dezlegării nu reprezintă o veritabilă chestiune de drept care să necesite o dezlegare din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile în care, în raport cu modul în care a fost formulată întrebarea prealabilă, s-a depășit cadrul unei interpretări *in abstracto* a dispozițiilor legale, instanța de sesizare urmărind stabilirea în concret a problemei dacă actele întocmite de echipe mixte sunt lovite de nulitate, fapt ce contravine jurisprudenței Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

53. În urma examinării sesizării formulate de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, a raportului întocmit de judecătorul-raportor și a chestiunii ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

54. În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatănd că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

55. Din examinarea textului legal mai sus enunțat se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor trei condiții:

— să existe o cauză în curs de judecată, iar instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea ei în ultimă instanță;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;

— chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

56. Raportând aceste condiții de admisibilitate la sesizarea ce face obiectul prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție consideră că nu sunt îndeplinite cumulativ toate aceste condiții.

57. Astfel, cu privire la prima condiție se constată că este îndeplinită în cauză, solicitarea de lămurire a problemei de drept invocate aparținând unei instanțe investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, pe rolul căreia se află înregistrat Dosarul nr. 3.526/110/2024/a1 ce are ca obiect contestațiile formulate de inculpați împotriva Încheierii penale nr. 50 din data de 4.06.2025, pronunțată de Tribunalul Bacău în Dosarul nr. 3.526/110/2024/a1.

58. În ceea ce privește cea de-a doua condiție enunțată se constată că este îndeplinită, întrucât chestiunea de drept pentru a cărei lămurire a fost sesizată instanța supremă nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea instrument procedural de unificare a practicii judiciare aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

59. În urma examenului jurisprudenței realizat la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție de către Direcția legislație, jurisprudență și contencios, Serviciul pentru studiul și unificarea jurisprudenței, a fost identificată Decizia nr. 8/2025, prin care s-a statuat că: „Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 120/2005.”

60. Din conținutul întrebării formulate de instanța de trimitere prin sesizarea ce formează obiectul prezentei cauze rezultă că prin aceasta, în esență, se solicită lămurirea dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b¹) din Codul de procedură penală, pe care curtea de apel le consideră neclare după pronunțarea Deciziei nr. 8/2025, în situația în care, cu prilejul verificării legalității actelor de urmărire penală, se constată că au fost efectuate, prin delegare,

acte de cercetare penală de către lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție în echipă mixtă cu lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale Anticorupție.

61. Așadar, instanța de trimitere nu repune în discuție natura sau limitele competenței lucrătorilor de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale Anticorupție, ci urmărește să se stabilească efectele procesuale concrete ale dezlegării date prin Decizia nr. 8/2025 în situația particulară în care se constată că au fost efectuate, prin delegare, acte de cercetare penală de către un organ de poliție judiciară competent împreună cu un altul incompetent.

62. Or, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art. 475 din Codul de procedură penală trebuie efectuată doar în situația în care, în cursul soluționării unei cauze penale, se pune problema interpretării și aplicării unor *dispoziții legale* neclare, echivoce, care ar putea da naștere mai multor soluții. Interpretarea urmărește cunoașterea înțelesului exact al normei, clarificarea sensului și scopului acesteia.

63. Și în ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, completul consideră că aceasta nu este îndeplinită în cauză din perspectiva inexistenței unei veritabile chestiuni de drept care să necesite o dezlegare din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile în care, în raport cu modul în care a fost formulată întrebarea prealabilă, s-a depășit cadrul unei interpretări *in abstracto* a dispozițiilor legale, întrucât ceea ce tinde să obțină instanța de sesizare este stabilirea în concret a problemei dacă actele întocmite de echipe mixte sunt lovite de nulitate, fapt ce contravine jurisprudenței Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

64. Astfel, prin Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016, s-a statuat, cu valoare de principiu, că „scopul acestei proceduri este de a da dezlegări asupra unor probleme veritabile și dificile de drept”, context în care „hotărârile prealabile trebuie pronunțate numai în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, constituind o dezlegare de principiu a unei probleme de drept” și „în egală măsură, sesizarea trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare a legii, și nu elemente particulare ale cauzei deduse judecății”.

65. Deopotrivă, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reiterat continuu că „sesizarea trebuie să ducă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea unor chestiuni ce țin de particularitățile cauzei”⁴.

66. Drept urmare, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în contextul mecanismelor de unificare a practicii judiciare, nu este acela de a interveni în procesul de aplicare a legii la cazurile deduse judecății, ci de a oferi o interpretare a normelor legale, acolo unde acest lucru se impune ca urmare a modului lor de redactare și a existenței unor interpretări diferite a acestora.

67. Or, din lecturarea încheierii prin care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție cu întrebarea supusă dezbaterii se observă că instanța de trimitere nu urmărește rezolvarea unei „chestiuni de drept”, ci stabilirea actelor lovite de nulitate

absolută în speța dedusă judecății, în lumina Deciziei nr. 8/2025. Cu alte cuvinte, se urmărește stabilirea actelor pentru care instanța să constate nulitatea absolută, deși aplicarea legii „este atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei”, așa cum a stabilit, în mod constant, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală⁵.

68. În aceste condiții, de vreme ce problema de drept care formează obiectul sesizării este una circumstanțiată de particularitățile cazului dedus judecății, se constată că nici nu ar fi posibilă o interpretare de principiu a „normelor legale” la care se face referire, în forma în care s-a solicitat acest lucru, respectiv interpretarea și aplicarea Deciziei nr. 8/2025 la speța dedusă judecății.

69. Nu trebuie omis faptul că, în jurisprudența sa, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat că scopul acestei proceduri este de a da dezlegări asupra unor probleme veritabile și dificile de drept. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 475 din Codul de procedură penală, trebuie efectuată doar în situația în care, în cursul soluționării unei cauze penale, se pune problema interpretării și aplicării unor *dispoziții legale* neclare, echivoce, care ar putea da naștere mai multor soluții⁶. Interpretarea urmărește cunoașterea înțelesului exact al normei, clarificarea sensului și scopului acesteia, așa încât procedura prealabilă nu poate fi folosită în cazul în care aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate.

70. În același sens s-a statuat și prin Decizia nr. 22 din 25 octombrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1057 din 28 decembrie 2016, în considerentele căreia s-a reținut:

„... numai o problemă de drept de o dificultate rezonabilă și de natură a da naștere, în mod previzibil, unor interpretări judiciare diferite legitimează concursul dat tribunalelor și curților de apel de către instanța supremă într-o cauză pendinte. În cazul considerării ca admisibile a unor sesizări prin care se tinde, dimpotrivă, la dezlegarea unor probleme pur teoretice ori la soluționarea propriu-zisă a unor chestiuni ce țin de fondul cauzei, există riscul transformării mecanismului hotărârii prealabile fie într-o «procedură dilatorie pentru litigii caracterizate, prin natura lor ca fiind urgente, fie într-o procedură care va substitui mecanismul recursului în interesul legii»”.

71. În contextul în care Decizia nr. 8/2025, la care face referire instanța de trimitere, este redactată într-o manieră clară, lipsită de echivoc, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală apreciază că problema de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție nu reprezintă o veritabilă chestiune de drept, astfel încât nu este necesară intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție prin intermediul mecanismului de unificare a practicii judiciare.

72. În consecință, în raport cu aspectele expuse, se reține că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, întrucât problema semnalată de instanța de trimitere nu constituie o chestiune de drept în sensul art. 475 din Codul de procedură penală, care să determine activarea mecanismului de unificare a practicii judiciare în scopul prevăzut de legiuitor.

⁴ Decizia nr. 14 din 12 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iunie 2015;

Decizia nr. 14 din 18 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 21 iunie 2016;

Decizia nr. 4 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 12 aprilie 2017;

Decizia nr. 27 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 22 ianuarie 2018;

Decizia nr. 67 din 29 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 28 ianuarie 2022;

Decizia nr. 31 din 25 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 3 august 2022;

Decizia nr. 68 din 25 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1167 din 6 decembrie 2022.

⁵ Decizia nr. 23 din 16 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 4 noiembrie 2015;

Decizia nr. 67 din 29 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 28 ianuarie 2022.

⁶ Decizia nr. 16 din 22 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 3 iulie 2015;

Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016;

Decizia nr. 6 din 2 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 15 aprilie 2016.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.526/110/2024/a1, prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în lumina Deciziei nr. 8 din 16 iunie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 850 din 16 septembrie 2025, efectuarea, prin delegare, de acte de cercetare penală de lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție în echipă mixtă cu lucrători de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale Anticorupție, în cauze în care aceștia din urmă nu au competență specială conform art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005, conduce la nulitatea absolută a actelor de cercetare penală, iar, în caz afirmativ, dacă această nulitate este parțială sau totală?”

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 iunie 2026.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
ELENI CRISTINA MARCU

Magistrat-asistent,
Florin Nicușor Mihalache

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

